

Scharling: Jeg finder ikke Anledning til at genoptage Spørgsmaalet om de Vindringsforslag, der knytte sig til Trilageret, og som allerede forelaa ved anden Behandling eller nu at tage dem op til nærmere Omtale eller Drøftelse, og det er i Grunden det eneste Punkt, hvor der er nogen Uoverensstemmelse i Udvalgets Indstillinger, naar indtages det af den ærede Ordfører noget udførlig motiverede Vindringsforslag under Nr. 7 om Renten af Kassebeholdningen. Jeg ser ingen Anledning til at følge den ærede Ordfører for Øjeblikket ind paa de almindelige politiske Betragtninger, som han knyttede til den Sag. Mig forekommer det, at det Spørgsmaal, der her ligger for, er ganske simpelt dette, om man skal beregne — jaaledes er det i og for sig stet fra vor Side — Renten af Kassebeholdningen til det, der faktisk kan paaregnes at ville indgaa, eller opstille et Tal, som mere eller mindre vil vise sig illusorisk. Det er den Betragtning, vi have anlagt overfor dette Spørgsmaal, og hvorfor vi ikke have kunnet følge det ærede Flertals Indstilling om at forhøje Renten af Kassebeholdningen med 200,000 Kr. Naar den ærede Ordfører stærkt fremhævede den Tilbagegang, som havde fundet Sted i Kassebeholdningen og den Opfordring, som man deri saa for Tingene og Regeringen til at være noget mere nøjeregnende med Statsudgifterne, end man almindelig havde været i de sidste Aar, kan jeg for saa vidt slutte mig til den hele almindelige Betragtning. Naar han særlig mente, at den finansielle Situation blev betænkelig ved de betydelige Beløb, der ere udgivne til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, saa skal jeg bemærke, at jeg fra et finansielt Standpunkt ikke ser noget særlig betænkeligt i, at man til Foranstaltninger, som have et bestemt begrænset Omfang og ville naa en bestemt Afslutning, anvender et endog saa forholdsvis stort Beløb af den Kassebeholdning, man har kunnet samle op i Løbet af en Række Aar, dels fordi Indtægterne disse Aar have været særdeles rigelige, dels fordi Udgifterne i en Del af disse Aar have været stærkt beskaarne. Det forekommer mig langt betænkeligere at skabe en finansiell Tilstand, hvor de blivende årlige Indtægter og Udgifter ikke dække hinanden; men dette Forbrug af de opsparede Midler til det be-

stemte Formaal forekommer det mig ikke har den finansielle Betænelighed, som den ærede Ordfører tillagde det. — Det forekommer mig, at den ærede Ordfører var noget i i Færd med at skabe en Elefant af en Myg ved at omtale den enkelte Afstemning om et dog i sig selv meget underordnet Punkt i Gaar, hvor Sider af denne Sal stemte i samme Retning, Sider, som ikke just pleje at stemme sammen; at ville søge en dybere politisk Betydning heri forekommer mig i høj Grad overdrevent.

Berg: Jeg skal paa dette Afsnit kun omtale Underændringsforslag Nr. 8 angaaende Renten af Kassebeholdningen, stillet af et æret Medlem i Udvalget og mig i Forening. Vi foreslaa at forhøje den foreslaaede Rente i Lovforslaget med 1,500,000 Kr. Det er ingen nøje Udregning. Vort Skøn er, at der er brugt i de sidst forløbne 5 Regnskabsaar ca. 60,000,000 Kr. mere til ordinære Udgifter, §§ 12—26, end i de 5 foregaaende lovlige Regnskabsaar, da vi kunde bygge det paa lovlig Bevilling. En Del af disse Millioner ere imidlertid baserede paa særlig Lov, og skont ogsaa de forudsætte en grundlovmæssig Bevilling paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven, saa erkende vi dog, at overhovedet en særlig Lovgivning ikke er mulig, naar der er Tale om Pengebeløb — og det er der næsten i alle — undtagen at man efter Omstændighederne finder sig i den Doktrin, at der ved en særlig Lov, fremkommen med alle Lovgivningsmagtens Faktors Samtykke, et givet et fuldt Grundlag for Forventningen om Bevilling ved Tillægsbevillingslov, altsaa at Afholdelsen af saadanne Udgifter lovalt efter de særlige Loves Bestemmelser ikke vil kunne blive nu eller nogen Sinde Genstand for Tiltale og Ansvar for den paagældende Minister, men at Rigsdagen, naar saadanne Beløb fremkomme, hvor der var Tale om at saa Bevillingen lovalt stadfæstet, da vil være villig til at give den. Vi have derfor troet at burde undtage nogle Millioner fra Beregningen af dette Overfludsbeløb, som Statshusholdningens Forbrug i de 5 Aar har haft nodig i Forhold til de foregaaende 5 lovlige Aar, og derved ere vi komne til skønsvist at sætte dette Overfludsbeløbs Rente pr. 3½ pCt. til ca. 1,500,000 Kr. Nu er